

РЕШЕНИЕ

№ 1694

гр. Бургас, 31.07.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

РАЙОНЕН СЪД – БУРГАС, LIX ГРАЖДАНСКИ СЪСТАВ, в
публично заседание на тринадесети юли през две хиляди двадесет и трета
година в следния състав:

Председател: АЛЕКСАНДЪР Д. МУРТЕВ

при участието на секретаря М. АП. МИЛЕВА
като разглежда докладваното от АЛЕКСАНДЪР Д. МУРТЕВ Гражданско дело
№ 20232120101316 по описа за 2023 година

Производството е образувано по искова молба на М. Г. К., ЕГН: *****, с адрес гр. Б., съдебен адрес гр. Б. – правна кантора “И Ел Си”, против Териториално поделение на НОИ – гр. Бургас, с адрес гр. Бургас, бул. “Стефан Стамболов” № 126, представлявано от директора Е.Ж., с която се моли съда да приеме за установено по отношение на ответника, че за периода от ***г. по силата на трудово правоотношение е придобила трудов и осигурителен стаж при работодателя “Витера тур” ЕООД гр. Бургас, ЕИК: 812039346, с място на работа ***, на осем часов работен ден, като за периода от ***г. е заемала длъжността “****”, а от ***. – длъжността “***”, с възнаграждение според уговореното и вписано в трудовата ѝ книжка. Твърди се, че през периода от ***г. ищцата се е намирала в трудово правоотношение с работодателя “Витера-тур” ЕООД. Сочи се, че през периода от 1 ***г. същата е изпълнявала длъжността “****”, а през периода ***. длъжността “***”, с място на работа ***, при осем часова продължителност на работния ден и при заплащане според уговореното и вписано в трудовата ѝ книжка възнаграждение. Сочи, че тези обстоятелства, с изключение на мястото на работа са видни от трудовата ѝ книжка. Заявява, че с оглед установяване на придобития от нея трудов и осигурителен стаж за посочения период подала писмо до ТП на НОИ – Бургас, в резултат на което ѝ бил издаден отказ за издаване на удостоверение изх. № 5530-02-18 от 25.01.2023г. Получила и удостоверение, което да ѝ послужи преди съда с изх. № 5511-02-1 от 25.01.2023г. на ТП на НОИ- Бургас, издадено на основание чл.30, ал.1, т.5 от Инструкция № 5 от 30.06.2005г., в уверение на това, че в осигурителния архив при ответника липсвали писмени данни за положения от нея трудов и осигурителен стаж в процесния период при работодателя. Сочи, че през процесния период е работила при работодателя с лицето Л.В.М. и В. Г.а Г.а.

Препис от исквата молба е връчен на ответника ТП на НОИ - Бургас, който в срока по чл. 131 от ГПК е депозирал писмен отговор, чрез своя процесуален представител – гл. юрк. Д.Д.. Ответникът намира искът за допустим, но неоснователен. Твърди се, че от представеното копие на трудова книжка не става видно на името на кое лице е издадена и за кое лице се отнася отразеният на тези страници трудов стаж. Излагат се доводи, че представените от ищеца писмени доказателства не установяват вероятността на трудовия/осигурителен стаж, поради което не може да бъде преценено допустимостта на доказателственото ѝ искане за събиране на гласни доказателства, съобразно изискването на чл.6, ал.4 ЗУТОССР. В тази връзка допълва, че на представеното копие от страници на трудова книжка е дописано отгоре името В.Г.Г. и не става ясно на кого е тази трудова книжка, а нанесеният на тези страници стаж се отнася само за част от

процесния период, а именно за времето от ***г., респ. не е изпълнено и изискването на чл.6, ал.4 ЗУТОССР.

В съдебно заседание ищцата, чрез процесуалния си представител – адв. И. пледира за уважаването на иска.

В съдебно заседание, ответната страна – ТП на НОИ не изпраща представител.

Съдът, като взе предвид събраните по делото писмени и гласни доказателства установи от фактическа и правна страна следното:

По делото е представен отказ за издаване на удостоверение изх. № 5530-02-18 от 25.01.2023г. и удостоверение изх. № 511-02-1 от 25.01.2023г., издадени от ТП на НОИ – Бургас, от които е видно, че в архива на НОИ не се съхраняват разплащателните ведомости и трудовоправни документи на “Витера Тур” ЕООД, поради което на ищцата е отказано да бъде издадено удостоверение обр. УП -13 за положен осигурителен и трудов стаж за периода 25.11.1992г. – 23.11.1995г.

Видно от приложеното копие на трудова книжка, ищцата М. Г. К. е работила във “Витера тур” ЕООД, гр. Бургас е работила във “Витера Тур” ЕООД гр. Бургас, ЕИК: 812039346, в периода ***г. на длъжност “касиер администратор” и в периода от ***г. на длъжност "отговорник Сектор Митнически услуги“.

Видно от приложените копия на трудови книжки, св. В.Г.А. е работила във “Витера Тур” ЕООД гр. Бургас от ***г. на длъжност “***”, а св. Л.В.М. – от ***г. на длъжност “***”

По делото са събрани и гласни доказателства – свидетелските показания на В.Г.А. и Л.В.М. - бивши колежки на ищцата, работили във “Витера тур” ЕООД - гр. Бургас, през процесния период. Съдът изцяло кредитира тези показания, като ясни, точни, конкретни и последователни. Далите ги лица са били очевидци на събитията, за които свидетелстват.

По допустимостта на иска:

Според чл.5, ал.2 от ЗУТОССР, когато осигурителят е прекратил дейността си, без да има правопреемник, се представят удостоверение от съответното териториално поделение на НОИ, че в архивното стопанство липсват данни за претендирания стаж. Предвид, че горното е условие за допустимостта на иска, а същевременно по делото има представено такова удостоверение, то съдът намира, че искът е допустим и следва да бъде разгледан по същество.

По основателността на иска

Неоснователно е възражението на ответника ТП на НОИ – гр.Шумен, че е недопустимо събирането на гласни доказателства, предвид липсата на доказателства, че лицето не представя надлежен документ, удостоверяващо вероятността на положения трудов стаж при този работодател, както и поради това, че не ставало ясно на чие име са издадени представените копия от страници на трудови книжки.

Съгласно чл.6, ал.1 от ЗУТОССР, по исковете за установяване на трудов и осигурителен стаж не се допускат свидетелски показания, ако не са представени писмени доказателства, които установяват вероятността на трудовия стаж и са издадени от работодателя, при който е придобит стажа по време на полагане на стажа. В чл.6, ал.2 от ЗУТОССР са изброени примерно писмените доказателства, а съгласно ал.4 на същия член, за свидетели се допускат само лица, притежаващи писмени доказателства относно това, че са работили или изпълнявали длъжност при същия работодател/осигурител през периода, през който е положен претендираният стаж

Противно на наведените от ответника възражения, след извършена в съдебно заседание съпоставка на представените заверени копия от страници от трудова книжка (л.7) се установи, че същите представляват извлечение от издадена на името на ищцата трудова книжка, съдържаща данни за наличие на трудово правоотношение между нея и работодателя “Витера-тур” ЕООД, поради което съгласно чл.6, ал.1, т.5 от ЗУТОССР тези копия представляват годно доказателство установяващо вероятността на положения от ищцата трудов стаж в процесния период.

В съответствие с разпоредбите на чл.6, ал.1 и 4 ЗУТОССР, след извършена в съдебно заседание съпоставка се установи по безспорен начин, че представените като приложения към исковата молба копия от страници на трудови книжки (л.10-13) представляват извлечения от трудовите книжки, издадени на свидетелите по делото – М. и А., което обуславя и допустимостта на събирането на гласни доказателствени средства за целия процесен период.

Според легалното определение за трудовата книжка, дадено в чл.347 КТ, тя е официален удостоверителен документ за вписаните в нея обстоятелства, свързани с трудовата дейност на работника или служителя. Като официален удостоверителен документ тя се издава по определен ред и от съответен орган и има материална доказателствена сила за изявленията, които се съдържат в нея. Тази доказателствена сила обвързва и съответните държавни органи (съд, НОИ и пр.) за удостоверяването в нея факти. Съгласно чл.349, ал.1, т.9 КТ, в трудовата книжка задължително се вписва продължителността на времето, което се признава за трудов стаж. В конкретния случай, ищцата разполага с трудова книжка, която е редовно оформена и съдържа

вписване на всички реквизити, посочени в чл.349, ал.1 КТ.

Същата установява, че времето посочено в молбата – от ***г., следва да бъде зачетено за трудов стаж. Такъв представлява времето, през което работникът или служителът е работил по трудово правоотношение, доколкото не е изрично предвидено изключение в Кодекса на труда. В настоящото производство доказателствената сила на трудовата книжка на ищцата не е оспорена (изрично), съответно не са налице доказателства, които да установяват, че отразените в нея обстоятелства не съответстват на обективната действителност, което да даде основание съдът да не съобрази материалната й доказателствена сила. Нещо повече, разпитаните по делото свидетели категорично потвърждават факта на полагане на трудов стаж от ищцата през процесния период.

Съгласно чл.9 КСО, за осигурителен стаж се зачита: времето, през което лицата по чл.4, ал.1, т.1 (работниците и служителите, независимо от характера на работата) са работили при пълното законоустановено за тях работно време, ако са внесени или дължими осигурителните вноски върху полученото, начисленото и неизплатеното, както и неначисленото възнаграждение но не по-малко от минималния осигурителен доход по чл.6, ал.2, т.3 за съответната професия: когато лицето е работило при непълно работно време, осигурителният стаж се зачита пропорционално на законоустановеното работно време. С оглед на това легално определение, следва да се приеме, че представената по делото трудова книжка удостоверява и осигурителния стаж на ищцата за същия период – от ***г. След като истинността на представената трудова книжка, удостоверяваща твърденията на ищцата за положен трудов и осигурителен стаж, не е оспорена от ответната страна и не е опровергано тяхното съдържание, съдът в настоящото производство е обвързан да зачете материалната й доказателствена сила. (чл.179 ГПК). На отразените в трудовата книжка обстоятелства кореспондират и изнесените от свидетелите данни, поради което съдът намира, че предявеният иск е доказан и като такъв следва да го уважи.

По разноските

При съобразяване на изложеното в мотивите на Тълкувателно решение № 2 от 6.06.2015 г. на ВКС по т. д. № 2/2015 г., ОСГК, в производството по ЗУТОССР са приложими общите правила на ГПК за присъждане на разноските, но само по иска за установяване на трудов стаж. С оглед специалното правило на чл. 9, ал.2 ЗУТОССР разноските по иска за установяване на осигурителен стаж са за сметка на ищеца. Ищцата не е отправила искане за присъждане на сторените от нея разноски в производството, поради което с оглед диспозитивното начало в процеса съдът не дължи произнасяне в тази насока.

Водим от горното и на основание чл.235 от ГПК, съдът

РЕШИ:

ПРИЗНАВА ЗА УСТАНОВЕНО, на основание чл.1, ал.1 от ЗУТОССР, по отношение на ТЕРИТОРИАЛНО ПОДЕЛЕНИЕ на НАЦИОНАЛЕН ОСИГУРИТЕЛЕН ИНСТИТУТ – гр.Бургас, с адрес гр. Бургас, бул. “Стефан Стамболов” № 126, представлявано от директора Е.Ж. Ж., че М. Г. К., с ЕГН *****, с адрес гр. Б., е работила във “Витера Тур” ЕООД гр. Бургас, ЕИК: 812039346, в периода ***г. на длъжност “касиер администратор” и в периода от ***г. на длъжност "отговорник Сектор Митнически услуги“, при пълно работно време от осем часа и месечно заплащане на трудовото възнаграждение, с месторабота Митническо бюро - офис Малко Търново, което време се признава за трудов и осигурителен стаж.

Препис от настоящото решение да се връчи на страните по делото, заедно със съобщението за постановяването му на основание чл.7, ал.2 от ГПК.

Решението подлежи на въззивно обжалване пред Окръжен съд гр.Бургас в двуседмичен срок от получаване на съобщението от страните, че е изготвено и обявено.

Съдия при Районен съд – Бургас: _____